

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Nagy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirtetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Terjed az eszme.

Pécs, 1901. október 25.

Gazdasági önállóságunk eszméje a kormány részéről jövő minden elnyomási törekvés dacára ellenállhatlan erővel terjed a nemzet minden rétegében. A leghivatalosabb kormányköröktől eltekintve, a hol a bécsi utasítás az irányadó, a közös vámterületnek már csak az agrárius nagy urak között maradtak őszinte hívei, mert ezek attól tartanak, hogy mezőgazdasági terményeik a gazdasági különválás esetén elvesztik az osztrák piacot, másutt értékesíteni azokat pedig nem lesznek képesek.

Ezt a kishitű félelmet iparkodott kiadni a kormányparti sajtó mikor a németországi vámtervezetet olybá tüntette föl, hogy az még sokkal kívánatosabbá és szükségesebbé teszi az osztrák-magyar vámszövetség főtartását, mert nyersterményeink Németországból is kiszorulván, igazán nem marad más kiviteli piacunk, mint az osztrák, a melyet vámelkülönzéssel most már éppenséggel nem szabad kockára tennünk.

Ezen aztán vérszemet kaptak az osztrák irányadó körök is és mint Körber beszédéből kitűnik, minden erejükkel azon vannak, hogy Magyarországnak ezt az állítólagos rájuk való utaltságát alaposan kihasználják a maguk javára. Nekik kapóra jöttek a tervezett német agrárvámok, a melyekkel szemben megtorlásul a mi iparvámjainkat akarják fölemelni. Ezzel megdrágítanak nálunk az ő iparcikkeik fogyasztását, ugyanakkor, mikor nyersterményeink elvesztvén a német piacot, kizárólag az ő kényüknek lennének kiszolgáltattva.

Agráriusainkat talán még ez sem bántotta volna, mert abban bizakodtak, hogy a német agrárvámok hatását akképen fogják ellensúlyozhatni, hogy a közös vámterületen hasonló magas agrárvámokkal sikerülend a magyar nyersterményeket az idegen agrárállamok mezőgazdasági terményeinek beözönlése ellen megvédelmezni.

De hát az osztrák kapzsóság nem ismer határt. Nekik nem elég, hogy a közös vámterületet magas iparvámokkal elzárva, biztosítsák itt az ő iparuk monopoliumát, hanem ipari export államná is akarnak fejlődni, a miért határozottan

elleneznek minden agrár vámemelést a közös vámterületen. Nekik a vámkülföld iparának kizárása mellett a külföldi nyerstermények behozatalának kedvezményezése is kell, hogy ezért viszontszolgáltatul kedvező iparvámokat eszközölhessenek ki a nyerstermelő külállamoktól.

Ez a tulhajtott kizsákmányolási törekvés végre megnyitotta szeméit a mi agráriusainknak is s a mint közlönnyük, a „Hazánk“ nak mai vezércikke bizonyítja, kezdik belátni, hogy milyen óriási tévedésben voltak akkor, mikor azt hitték, hogy Ausztriával a kiegyezés és ennek kapcsán a kereskedelmi szerződések megújítása az érdekek kölcsönös respektálása mellett lesz megköthető. Most már a „Hazánk“ is kénytelen belátni, hogy az osztrákok Körbertől Luegerig egy hurok pendülnek és a tervbe vett német vámtarifát oly szerencsés mozzanatnak tekintik, a melynél fogva Magyarország üstökét kezükben tartva, velünk kényük-kedvük szerint elbánhatnak.

Most már az agráriusok is belátják, hogy a gazdasági különválás nyomában keletkezhető vámháboru veszedelme csak falra festett üres rémkép. Most már a „Hazánk“ is azt mondja, hogy „a magyar birodalom vámtarifája egészen másképp nézne ám ki, mint az osztrák és magyar vámtarifa. A magyar vámtarifában sans géne lehetne vám alá vetni a gyapot, a gyapju, a len és jutát, mint nyersanyagot és ezzel a jutalmazó textil-anyag termelés mesés gyorsasággal indulna lendületnek, ami kivetkőztetné a magyar mezőgazdaságot mostani egyoldalú jellegéből. Megállna a birkatenyésztés hanyatlása, sőt lendületnek indulna. A vajtermelés rapiditással indulna lendületnek, átalakítva a sertéstenyésztést is a középeurópai államok által keresettebb hussertés termelésére.“

Sem Magyarországnak — így fűzi tovább a „Hazánk“ fejtegetéseit — sem a magyar gazdáknak nincs okuk félni egy Ausztriával megvívandó vámháborútól. A középeurópai államok legnagyobb sziveséggel lépnek Magyarországgal egyezsége, ha nem kell az osztrák barriéren átugrani.

Ime tehát, a mit a nemzet összes többi tényezőjének nem sikerült elérni, hogy agrárius urainkat meggyőzzék róla, miszerint az a gyarmati alárendeltség, a

melybe az Ausztriával való vámközösség Magyarországot súlyesztette, nem válhatik előnyére a nemzet semmiféle gazdasági ágának, arra rávezette őket az osztrák prepotencia, amely a vámközösséget csak a saját zsákmányolási vágyának kielégítésére szolgáló eszköz gyanánt fogja föl.

Csak egyben téved a „Hazánk“, mikor azt állítja, hogy Ausztria azért mer ellenünk ilyen képtelen követelésekkel föllépni, mert abban a téves hiedelemben van, hogy ha Magyarország Ausztriától különválik, akkor egy negyedév alatt kapitulálni leszünk kénytelenek. Nem olyan rövidlátók az osztrákok, hogy ilyesmit komolyan higgyenek. Képtelen követeléseiknek inkább az a hiedelem képezi az alapját, hogy Magyarország az udvar ellenzésével szemben soha sem fogja magát elhatározni arra, hogy törvénybe iktatott jogával élve, Ausztriától gazdaságilag tényleg különváljék.

Támazkodnak az eddigi tapasztalatokra, a melyek egytől egyig a mellett tanuskodnak, hogy a magyarok mindig abban tetszelegtek maguknak, hogy a politikai érettség csillogó jelszava alatt meghajoljanak az osztrák érdekek előtt s a saját érdekeik föláldozásával a birodalom megmentői gyanánt szerepeljenek. Azt hiszik, hogy ez tovább is így fog menni s minél inkább feszegetik ők a birodalom épületének alapköveit, annál nagyobb áldozatokkal fognak sietni a magyarok azokat ismét egybeforrasztani.

Hogy az osztrákoknak ez a hiedelme is téves-e, azt majd megbizonyítja a közel jövő. Magyarország életérdeke fűződik hozzá, hogy tévesnek bizonyuljon, mert már a mostani viszonyunk is kimerítette, újabb áldozatok súlya alatt pedig végkép összeroskadna.

Exhumált hulla.

(Méregkeverő asszony.)

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. okt. 25.

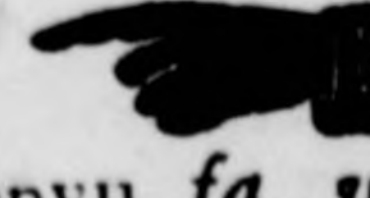
Csak lapunk tegnap esti számában adtuk hirt arról a férjgyilkosságról, mely Pécsen történt s melynek tettese tegnap óta a pécsi kir. ügyészségi fogház lakója s ma már ismét egy férjgyilkos asszony büntetéről kell beszámolnunk a közönségnek, mely gyilkosság

Értesítés!

Nagyszámu igen tisztelt vevőim gyakran hangoztatott kívánságának engedve *Pécsen, Siklósi-országot 44. sz. a*, a „Mátyás Király“ átellenében nagy választéku

BUTOR-raktárt

rendeztem be. — Raktáron tartok állandóan mindennemű, főleg honi gyártmányu *fa, vas és kárpitozott butorokat a legolcsóbb — nagybani — eredeti gyári áron.*

Kiváló tisztelettel

FRIEDMANN KÁROLY.

Mohácson történt s melynek áldozata *Freund Mór*, ottani lakos.

Ha a psychologusok szempontjából mérlegeljük a dolgot s szembe állítjuk egymással a két bűnöst: *Sztipánovits* Jánosné, a pécsi férjgyilkost, ki sodrófával támadt az urára s kutya módjára leüti, és *Freund Mór* né, a ki arzénikummal kergeti a másvilágra hitese férjét, még tán több motivumot találunk *Sztipánovits* Jánosné tetteiben, mint *Freund Mór* nééban. Mert míg az első esetben a gyilkos eldurvult lelkülete, a hosszas elválás urától, a részeg férj támadása s az asszonynak a folytonos támadások, zaklatásoktól való megmenekülés iránti ösztönszerű vágya — eltekintve a jog és igazság fogalmaitól — indítóokul szolgálhattak, előmozdító lehetnek az ily szörnyű bűnök elkövetéséhez szükségelt lelkiállapotnak, addig a mohácsi férjgyilkosság tetteiben nem látunk mást, mint az értelmi képzettség egy magasabb fokán álló asszonyt, aki — ki tudja, mi okból — szabadulni vágyik a reá nézve terhes házassági köteléktől s arra használja fel a lélek finomultabb voltát feltételező értelmi képzettségét, hogy leküzdve lelkiismerete szavát, nyugodtan megfontolja elkövetendő bűnének részleteit, hogy fondorkodva erős, hirtelen ölé, oly méreghez jusson, melyet csak ovatosan szolgáltatnak ki, beadja férjének a mérget, nyugodtan végignézi, mint fogyasztja el a férj a halálhozó ételmezt s mikor műve eredményeként a férj összerogy, meghal, zokogva borul arra a sirhalomra, melynek hat lábnyi mélységét ő ásta meg!

A mohácsi férjgyilkosságról a következő részleteket közli tudósítónk:

Még a folyó év tavaszán, április hó vége felé történt, hogy *Freund Mór* mohácsi lakos, ki már huzamosabb idő óta betegeskedett, hirtelen meghalt, de halála akkor nem keltett különösebb feltűnést, a mennyiben köztudomású volt, hogy *Freund Mór* már régebben betegeskedett s bár még a férfikor delén állt, senki sem kételkedett abban, hogy *Freund* természetes halállal halt el, sőt maga a kezelőorvos sem tekintette az aránylag hirtelen történt halálozást másnak, mint a betegség természetes következményének.

Néhány héttel ezelőtt azonban a mohácsi kir. járásbíróshoz egy névtelen feljelentés érkezett, mely arról értesítette a bíróságot, hogy *Freund Mór* nem természetes

halált halt, hanem mérgezés áldozata, melyet tulajdon felesége követett el.

A feljelentés, névtelensége dacára, oly körülményesen mondotta el a férjgyilkosság részleteit, hogy a bíróság szükségesnek tartotta az előzetes vizsgálatot megindítani, melynek során kiderült, hogy kevéssel *Freund Mór* halála előtt annak házához *öt száz gramm arzénikumot* hoztak, melyet állítólag patkányirtásra akartak használni, de ily mennyiségű mérge beszerzése egyáltalán nem lévén indokolt, a mohácsi kir. járásbíróshoz elrendelte *Freund Mór* hullájának exhumálását.

Az exhumálást, — melyen a pécsi kir. ügyészség részéről dr. *Jellasi* István és dr. *Blau* törvényszéki orvosok jelentek meg, — tegnap délelőtt foganatosították, mely alkalommal a megejtett törvényszéki orvosi boncolás szerint a névtelen feljelentés adatai beigazolást nyertek annyiban, hogy *Freund Mór* tényleg *arzénikum mérgezés* következtében hunyt el, a mennyiben a hulla gyomrában mérge részecskéket találtak.

A hulla gyomrát, annak felülvizsgálata végett felküldik az országos vegyészeti intézetbe. A férjgyilkossággal gyanúsított *Freund Mór* né pedig, — hir szerint — tegnap letartóztatták és vizsgálati fogságba helyezték.

Hírek.

Pécs, 1901. október 25.

Egy városi díjnok levele vidéki kollegájához.

Kedves barátom Milán!

Reményelem, hogy levelem egészségben talál, s hogy annak elolvasása után a sárga irigység megkíméli szép ábrázatodat. Fölteszem, hogy nem olvastad még a pécsi napilapokat, mit joggal is tehetek, mivel tudom, hogy ti mohácsi díjnokok leginkább pecázással*) töltitek szabad időtöket s nem igen jártok kávéházakba mint mi, kik szédítő magasságu rapidijakat bizony másképp el nem tudnók költeni, hacsak elsőrangú vendéglőkbe, kávéházakba, színházi premierekre, nőegyleti táncestélyekre nem mennék. Hidd el kedves cimborám, ha én hatvan koronás díjnoki fizeté-

*) halfogás horoggal.

semet felveszem, mindannyiszor nyomasztó gond ül ki homlokomra, s kénytelen vagyok szegény agyvelőmet össze-vissza kinezni, hogy találhassak módot e rengeteg pénzt elhelyezni. Akkor még nem tudtam, hogy a soproni bankba is tehettem volna. Istenem, ha kosztot, szállást, mosást, vasalást kifizettem és még erőmnek erejével rátukmállok szabóra, cipészre egy csomó bankót, hogy csak némileg túladhassak a pénzemen. Természetes, hogy még ezután is túlsok pénzem marad, a melyet aztán kénytelen vagyok multságokra költeni. De hála Isten az hirlik, hogy ez most már másként lesz. A városi közgyűlésen kimondották, hogy a fizetésünket leszállítják, (No hála az égnek!) — hogy a tollpénzünket megszüntetik (éljen!), s hogy közülünk legalább huszonötöt elbocsátanak. A megmaradókat azonban felszólítják, hogy képesítésüket igazolják. Erre mindnyájan azonnal igazoltuk is képesítésünket. Van közöttünk: hét vegyész, kilenc ügyvéd, hat bölcsész tudor, három unitárius püspök, tizenegy mérnök, hat bassista, négy csillagász, egy hasbeszélő és három kontra hegedős. Láthatod édes Milán barátom, hogy qualificatio van szépen.

Hej! de ez még nem minden! Kedves jó barátom komolyan sajnállok, hogy nem Pécsen vagy díjnok s hogy nem a városnál. Olyan életed lenne most, hogy bizony még olyat álmodban sem élveztél, mert halljad csak: A díjnok ezután (hála az égnek) semmiféle fizetést nem huz, hanem: élelmezését, lakását, fehérneműje gondozását, ruháját a várostól inventára fogja kapni. Lészen pedig ez a következőleg szállítva: A tanácsi díjnokok a tornacsarnoki erkélyen kapnak szállást, a rendőrségiek pedig a pécsi színház zsinorpadlásán. A számvevőszékiek a régi vágóhid összes helyiségeiben, az anyakönyvvezető díjnok a városházi torony szobájában talál szállásra. A levéltári díjnokok a városi muzeum helyiségeiben Juhász László ur felügyelete alatt, továbbá a nyilvántartó hivatal díjnokai a megyeri malomban, a gazdasági hivatal egy díjnoka egy bőgő tokban, a bagatel bírósági egy pincetokban kap lakást.

Sparta dicső korszaka felvirradt. Az összes díjnoki had részére naponta a lapsi kunyhó előtti téren ebéd s vacsora főzetik, melyhez a krumplit a toloncok hámozzák s a tiltott visszatérésen rajtavesztett alakok szol-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A „munkatárs“.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irtá: Nagy József.

Egy ilyen ködös őszi délutánon, melynek mostanában járnak, csendesen gubbasztottam íróasztalom mellett és Shakespeare-t böngésztem. Unalmas órákban ezzel szórakozom s mondhatom, nem is találnék különb gondűzött ennél.

Egyszerre valaki kopogott az ajtómon. — Szabad.

— Itthon vagy? — kérdi egy félig bebujt ember az ajtó nyílásból.

— Itthon. Tessék beljebb jönni, — biztattam a jövevényt, a kit az első percre nem sikerült felismernem, csak mikor egészen bejött, láttam az én napi vendégemet. Most az egyszer azonban szokatlanul nem akkor jött, mikor ebédeltem. Bizonyára „volt szerencséje“ valahol . . .

— Te vagy Náci, az ördög vigyen el.

— Én ám, — mondta olyan egyforma lomhasággal, mint szokta; kalapját, botját letette és csendesen leült a divány szélére. Egy jó ideig szótlanul nézett. Talán nem is szólt volna estig, ha nem kényszeritem rá a kérdéseimmel.

— Mi járatban vagy?

Mindennap ezt kérdelem tőle s mindenkör egykedvűen adja meg a sablonos választ: — Hát csak elgyűttem.

Oda tettem az orra elé a dohány-tárcám, mert tudom, hogy legelső kérdése:

— Van-e cigarettid?

A dohány láttára felvillantak ónszínű szemei. Mohón kapott utána és pörkölt belőle egy jó telire valót. Rágyújtott és cipőstől együtt kényelmesen végignyújtózott a diványomon.

Igy cselekszik valahányszor meglátogat. Tudja, hogy nem dobom ki, mert hisz „visszont szolgálat“ fejében cselekszi. Bebeszéli a fejembe, hogy ő az én munkatársam.

Nem tudom milyen téren gondolja ő. (Szerencsére nem vagyok nő ember.)

— Hát mit olvasol? — böki ki a kérdést nagynehezen.

— Shakespeare-t. — Ismered?

— Zseksz . . . Zseksz . . . Hogyne, hogyne!

Ez volt Tisza Kálmánnak a nagyapja.

— Ne mond!

— Te nem is tudod?

— Nem én.

— Igen. Ez volt. — Ez is negyven évig volt követ, hanem megbukott . . .

— Megbukott?

— Meg ám!

— És hol volt követ?

— Ott, a hol az a sok narancs terem.

— Fiumében?

— Arra valahol Nyiregyháza körül.

Nem hallgattam tovább a butaságát. — Meggyújtottam a lámpát, aztán hozzáfogtam a dolgomhoz, megkérve Náci-t, hogy lenne egy kis türelemmel, míg végzek.

Három percig nem is hallatszott egyéb, mint a tollam sercegése és a Náci pöfékelése, a ki olyan füstfelhőket fujt maga köré, mint egy befűtött tehermozdony. A negyedik percben már megszólalt:

— Te, ugye aranyos asszony az a Csige Böske?

A tollam beleakadt a papírba erre a banális fordulóra.

— Aranyos. Hanem mit akarsz vele?

— Semmit . . . semmit. — Csak ugy eszembe jutott.

Belebámult néhány pillanatig a lámpa világába, mely körül egy valahonnét betévedt lepke röpködött. Egy nagyot sóhajtott, majd félkényekre támaszkodva újra megszólalt:

— Ha az anyám kiadná az örökségem, akkor olyan feleséget keresnék, mint Ő . . . Aztán Abaligetre mennék lakni.

— A csepkőbarlangba, nemde?

— Van ott csepkőbarlang?

Nem feleltem neki. Ilyen ostoba kérdésre nem pazarolja az ember a szót.

Egyszerre felugrik, aztán oda ül a közelembe egy székre.

— Ugye te ismered a Terkát, azt a kis kórista leányt.

— Láttam már.

— Belehabarodtam. Kért, hogy prote-

szolgáltatják hozzá a zenét. A zene pedig a következő énekszámokból álland:

Ebédnél:

1. Oh, dú lieber Augusztin, geld iszt hin! (Városi nóta.)

2. Adjál neki szénát, zabot . . .

3. Hajmágy Péter, Hajmási Pál (dongó karral.)

Vacsoránál:

1. Eresz alatt fészkel a fecske, mi van a kötődbe' menyecske . . .

2. Hajmási Péter nóta nyolcadik verszaka.

3. Meghalt a . . . (Városi nóta.)

Végül a fekete kávé helyett Mikó városi zenész egy szóló zeneszámot ad elő. Innivalónk pedig lesz elég, ha hozunk egy-egy lajttal a Tortyogóból.

A ruházatot a város csináltatja manchesteri bársonyból és lyoni selyemből. Téli felöltöket és bundákat Klein Sándor mellőzéseivel Szibériából rendel a város, honnét róka prémmel ellátott értékes holmik érkeznek. Hogy azonban a dijnokok e keleti kényelem miatt gutaütéssel kombinált lajhárlázba ne essenek, a fehér ruha-mosást magukkal a dijnokokkal fogja a város végeztetni a kanálisnál, mely emoció bizonyára kitűnően hat egészségünkre.

A vasalást és fehérnemű tisztítást a szolgálatban levő kéményseprők végzendik. A mi a lábbelit illeti, ezek szállítását egy olyan cipész hajlandó elvállalni, ki egyszer mind bizottsági tag ur is s ki nem egyszer látott már és sajnált meg éjnek idején bennünket, midőn kénytelenek voltunk hallatlan nagyságu havi fizetésünket elverni. Megjegyzem hogy egy pár csizma s két pár fejelés jár egy egy dijnoknak.

Csupán zsebkendőt nem kapunk, mást mindent. Akinek mindenáron kell zsebkendő, az vehet mellékeresetéből. Ideje lesz elég, hogy kereshessen mellékfoglalkozást, mivel ezután a hivatalos órák reggel négy órától csupán esti 10 óráig tartanak, úgy még elég idő marad, hogy »friss ujságot« vagy perccet árulhassunk a színházból jövő közönségnek.

Majd elfelejtettem kedves Milán pajtás a tollpénz rekompensációjáról beszélni. Tollpénz tehát nem lesz, hanem toll az lesz, szállítja dr. Záray Károly a kamara területén elhasznált s gyűjtött tollaiból. És pedig ötven dijnoknak leszen huszonöt pennája.

Az egyik addig ír, míg irógörscöt kap.

zsáljam a rendes színészek közé. Megigérttem neki, hogy a legközelebbi kritikámba ki fogom emelni.

— Szóval?

— Ördögöt. A lapban.

— Szép. Hát a tavalyi ideáloed elhagyott?

— El. Hanem ledorongolom!

Soha életébe nem irt kritikát, ha csak az asztalfiókja számára nem, de azért gyakran ott látni a színházban, ha a potya jegyet megkaparinthatja valamelyik szerkesztőségéből, hova el-el szokott látogatni valami olyan hírrel, a mit már régen megirtak.

A tavalyi kórista lány kedvesére nagyon dühös; valami jogász gyerek bevverte érte a fejét, aztán meg »tátott szájunak« csufolta egy levélben, a mit ő nagyon a szivére vett. Pedig nem hazudott. Hanem most úgy látszik csukva is tartja azóta a száját.

Nem állhattam meg, hogy meg ne kérdezzem:

Ha ez az örvendetes eset beáll, a szomszédja kikapja kezéből a tollat s szintén addig ír, míg ő is irógörscsbe esik, s így megy ez ad infinitum. Hanem a fődolog kedves Milán pajtás az, hogy a dijnokok ezután nem csupán az idegölő irási munkálatokra lesznek utalva, hanem, mivel a tisztasági ügyelők törölve lesznek, alkalmunk lesz a pöce és egyéb gödrök vizsgálatai misztikus tudományába is behatolni. (Titokban elárulom, hogy valószínűleg majd utcát, meg kanálisokat is szabad sepernünk) Szóval a vig élet leszen s csak egy gondolat bánt, hogy nem maradhatok nőtlen. Egyik bizottsági tag annyira szíven hordja sorsunkat, hogy karhatalommal is ha kell, de össze akar benünket boronálni a gyermekerti dajkákkal. Pedig mi egy kis jóakarattal anélkül is szállítottunk volna dajkákat, ha csak szóltak volna.

Szegény barátom sajnálak tiszta szivemből, de hát ilyen az élet, nem segíthetek rajtad. Ha azonban megkísérlenéd egypár városatyá protekcióját megszerezni, talán sikerülne mégis közibénk jutnod. Gondolhatod azonban, hogy ezek szigorúan megvizsgálják kvalifikációdát. Szivleld meg tehát tanácsomat, s most Isten veled!

Napirend 1901. október 26-án.

Naptár: szombat, okt. 26. — Róm. kath.: Dömötör. — Prot.: Dömötör. — Görög-kei. (okt. 13.) Agatodor. — Zsidó: Marchesvan 13. — Nap két 6 óra 21 perckor; nyugszik 4 óra 34 perckor. — Hold két 3 óra 51 perckor délután; nyugszik 4 óra 36 perckor reggel.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: nyugaton és délen sok helyen csapadék; kelketen hűvös idő várható.

Színház: »Zsidónő«, opera.

— **(A király előtt.)** Heteyy Sámuel megyéspüspök Budapesten a tegnap adott általános királyi kihallgatáson a király által audiencián fogadtatott.

— **(A polgármester Budapesten.)** Majorossy Imre polgármester ma reggel hivatalos ügyekben Budapestre utazott.

— **(A reformátusok konventjéből.)** A dunamelléki ref. egyházkerület gyűlésén tegnap foglalkoztak a bonyhádiak ama kérelmével, hogy Bonyhádon a fiókegyházat anyegyházzá emelni kérték. A kérelmet a

— Hogy van az, hogy most csukva tartod a szádát?

— Hagyj fel vele kérlek, szólt és úgy nyujtogatta a kérdés után a nyakát, mint a réce, mikor hosszú belet erőszakol a gyomrába, most rosszul érzem magamat, ha rá gondolok.

— De mégis . . .

— Hát a szüretkor beleröpült egy légy a torkomba, aztán megutáltam. Három hétig lelt a hideg utána. Ugy érzem most is sokszor, mintha csiklandozná a gégemet.

— Mit gondolsz, három deci ujbortól elhagyna a csiklandozás?

— Ha fizetnél . . .

— Gyere hát.

Künn az utcán, a korcsma felé, mindinkább erősítgette, hogy ő az én munkatársam, a ki nem röstel időt, fáradságot értem.

konvent nem találta kielégithetőnek. Ezután az *Okorág* anya és *Monos-Okor* leányegyházak (Felsőbaranya egyházmegye) társulati szabályzata tárgyalatott. Az egyházmegye újra átdolgozta a társulási szabályzatot s ezt terjesztette föl a megye jóváhagyás végett a kerülethez. Ez átdolgozott szabályzat véglegesen rendezi a két egyház viszonyait. Mindkét egyház magánügyeit a két egyház külön presbiteriuma végzi. A közös ügyeket az egyházak közös presbiteriuma intézi, melyben a tagokszámának egynegyedét a monos-okori presbiterium évenként kiküldött tagjai teszik. A közös érdekű fontosabb ügyeket a két egyház összes hiveiből alakult közgyűlés intézi. A lelkészfizetés egynegyedét, a közös iskolai költségek egynegyedét a társulás évétől kezdve a monos okoriak adják. Ezzel szemben az okorági lelkész végzi a keresztelest, esketést, temetést, ötször évenként urvacsorát oszt s minden negyedik vasárnap kétszer prédikál Monos-Okoron; egyéb vasárnapokon az okorági tanító végzi az istentiszteletet Monos-Okoron s az okorági iskolát közösen használhatja a két egyház. Az ily értelemben átdolgozott társulási szabályzatot a kerület megerősíti s megítéli a papnak is, a tanítónak is a 10—10 korona évi utazási átalányt a monos-okori egyház terhére. E végzéssel a két egyház egyesülése befejezett ténynyé lett. Utolsó tárgy *Aracs* János okorági tanító panasza a monos-okori egyház ellen, amiatt, hogy az egyház neki csak a fizetés egyharmadát adta át, kétharmadát pedig kántori fizetésnek nyilvánítván, mivel ő náluk kántori teendőket nem végzett, az egyház javára visszatartották. Az ügyben az egyházmegyei bíróság úgy ítélte, hogy *Aracs* János tanító kapja kétharmad részét a fizetésnek, egyharmad rész számíttatik kántori jövedelemnek, s a tandíját. Az egyházmegye ítéletét a kerület most megerősítette, záros határidőt tűzven ki az ítélet végrehajtására.

— (A színházi orvos kérdése.)

Minden városban, hol a színészet legalább a téli időnyre állandó tanyát talál, a fontosabb kérdések közé tartozik a színházi orvos kérdése is, mely — úgy látszik — nálunk nincs megoldva, legalább nincs úgy megoldva, mint kellene. Szerény véleményünk szerint a színházi orvosi állás azzal a természetszerű kötelezettséggel jár, hogy a színházi orvos minden előadás alatt a nézőtéren legyen s akár itt, akár a színpadon fordul elő az orvosi segély szükségessége, a színházi orvos kéznél legyen. A közelmúltban megtörtént, hogy fenn a karzaton egy epileptikus leányt hirtelen meglepték rohamai, a mikor is a hiányzó színházi orvos helyett dr. *Ludwigh* Lajos, városi orvos — ki véletlenül időzött a színházban — nyujtotta az első segélyt. Éppen ebből az esetből kifolyólag intézett kérdést aztán *Cierer* Elek dr. városi tisztifőorvos a színházi vezetőséghez az iránt, hogy mily intézkedések történtek a színházi orvosi állásra vonatkozólag s ekkor azt a választ nyerte, hogy e kérdés már meg van oldva. Lehet, hogy meg van oldva, de mindenesetre rosszul, mit igazol az

A Béka-boltban

Pécs, Irgalmasok-utca 10.

Óriási nagy raktár férfi szövetekben

u. m. finom Mandarin téli kabátoknak, valamint cheviott, gráci loden öltönyökre.

Dus raktár van női szövetekben, vászon, kanavász, chiffon és menyaszszonyi kechengyekben.

Gyors és pontos kiszolgálás!

Olcsó árak!

is, hogy midőn tegnap este az első felvonás vége felé *Kapossy Józsa* hirtelen rosszul lett s szükségessé vált az orvosi segély, azt a szintén véletlenül a nézőtéren volt *Bokor Emil* dr. kellett nyújtani. Ismételjük, a színházi orvos kérdésének megoldását feltétlenül szükségesnek tartjuk egy a nagyközönség, mint a színészek megnyugvására s ha ez a kérdés nem lenne magánaton megoldható, vagy a színházi orvos nem érne rá az előadásokon állandóan jelenlenni, úgy tán más s nálunk jóval nagyobb városok mintájára meg lehetne e kérdést akként oldani, hogy a városi orvosok lennének felváltva színházi ügyeletesek. Mert elvégre — bár mindegyikük kétségtelenül megteszi — a nézőtéren mint közönség jelenlevő orvosok nem kötelezhetők arra, hogy fizetett helyeiket elhagyva, segítségeket nyújtsanak, betegeket kezeljenek, míg a színházi orvos, kinek ez kötelessége lenne, távol van! Reméljük, hogy a színház vezetősége mihamarább intézkedni fog ez iránt.

— **(A Pécsi Kath. Kör estélye.)** A Pécsi Katholikus Kör folyó évi október hó 27-én (vasárnap) tartja első idej felolvasó estélyét a következő műsorral: A csorbai tónál. Költemény. Irta: *Greksa Kázmér dr.*, felolvassa: *Metz József*. Rubinstein Sonata op. 36. Csellón előadja: *Niedermayer János*, zongorán kíséri *Hoff Richárd*. Róma alvilága. Irta és felolvassa *Melhard Dénes dr.* Abt.: »Emlékezés.« Huber: Ha visszagondolok. Énekli: *Csernits Jenő*, zongorán kíséri *Antoni Miklós*. »Bordal«; Erkel »Bánk Bán«-jából. Cimbalmos játszsza: *Fodor Janka*. — A felolvasó estély kezdete délután felhat órákor. A legközelebbi felolvasó estély (nov. 24-én) az ötvenedik lesz a kör életében. E jubiláris felolvasó estély a szokott időben kezdődik, utána társas vacsora lesz, melyen a hölgyközönség is részt vehet. A társas vacsorán való résztvételre jelentkezni a kör vezetőségénél november hó 22-ig lehet.

— **(A gyász ünnepe.)** Még csak néhány nap választ el bennünket a kegyelet, a gyász ünnepétől. A hideg, októbervégi őszi szél süvítve száguld végig a sirokon, s sorba tördeli a hantok száraz virágait, melyek szinte fájdalomtól megtörtten borulnak egymásra. Ez a tarlózás, a mit kint az érzéketlen szél véghez, a hatalmas, a nagy Természet munkája, melyet helyreigazítani a kegyeletteljes emberek feladata lesz a gyász ünnepén. Idebent a városban a boltok kirakatai komoly mezbe öltözködtek s a hova a tekintet esik, apró gyertyácskák, diszes sirlámpák s hatalmas koszorukon akad meg. Önkénytelenül is valamiből bus érzés lopózik az ember szívébe, mely megremeg a holtak világa létezésének e kétségtelen megnyilatkozásától, de egyben vigaszt is nyújt, mert hiszen ez a gyászos fény és pompa az az utolsó nagy pont, melylyel a mindenek alkotója az Ember Tragédiáját befejezi.

— **(A Balatonba fordult.)** Mint bennünket értesítene, a Balatonon könnyen végzetessé válható baleset történt. *Kaufmann János* keszthelyi lakos a Balatonon csolnakázott, midőn egy hirtelen támadt szél a csolnakot felfordította és a benne ülő *Kaufmann János*, valamint az evezős és kormányos befordultak a tóba. — *Kaufmann János* ki uszni nem tudott, a hajósok mentették ki a vízből s így az ijedségen és egy kis náthán kívül mi baja sem történt.

— **(Jelentés a vízről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: okt. hó 25-én reggel 6 órákor a tettyei vize tartóban 1000, az ellentartóban 920 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 730 köbméternek találtatott.

— **(Bizottsági ülés.)** A város körházi bizottsága *Majorossy Imre* polgármester elnöklété alatt folyó hó huszonhetedikén (vasárnap) ülést tart délelőtt 10 órákor a városházán. Az ülésen folyóügyeket intéznek el.

— **(Állandó iparkiallítás Szegzárdon.)** Igen életre való eszme megvalósításához fogott a szegzárdi ipartestület, melynek ugyanis az a célja, hogy a Tolnamegyei muzeumban állandó iparkiallítást rendezzen be az iparosok munkáiból. Az ipartestület küldöttsége e végből megjelent *Wosinsky Mór* apát-plébánosnál és muzeum igazgatójánál, kérve őt, hogy a kis iparosoknak a muzeumi épületben tervezett állandó iparkiallításához megfelelő helynek átengedését kieszközölje sziveskedjék. *Wosinsky* szívesen fogadta a küldöttséget és melegen megígérte, hogy az iparosok törekvését mindenben támogatni fogja.

— **(Gyűjtés tűzkárosultaknak.)** A »vörös kakas«, mely már oly sok jómódu gazdának okozta teljes anyagi romlását, mely már oly sok családot tett teljesen koldussá, földönfutóvá, legutóbb Hunyadvármegye Tynytestd községének házai fölött terjesztette ki rémes szárnyait. Hunyadvármegye alispánja megkereséssel fordult Pécs szab. kir. város polgármesteréhez, a tűzkárosultak javára leendő gyűjtés megindítása végett. *Majorossy Imre* polgármester, e méltányolást érdemlő megkeresés folytán a helyi lapok szerkesztőseihez fordult ama kérelemmel, hogy adjunk hírt a hunyadmegyei tűzkárosultak szánalomraméltó állapotáról s hívjuk fel a város jótékony közönségét, hogy segítsen bármily csekély adománnyal, a tél küszöbén a nyomorral küzdő szerencsétlenek állapotán enyhíteni. A szándékolt adományok egyenesen Hunyadvármegye alispánjához küldendők.

— **(Ellopták a biciklijét.)** Csaknem sirva panaszkodott ma délelőtt a rendőrségen egy fiatal ember, hogy az éjszaka az Árpád utcai lakásáról ellopták a biciklijét. A gépet künn hagyta a konyhában, máskor is rendszeren ott a helye, és reggelre hült helyét találta. Éjszaka hallott valami neszt a konyhában, de azt gondolta, hogy a macska ugarral. De milyen keserves csalódásra ébredt, a mikor a gépet nem találta, hanem igenis egy cédulát a széken, a melyen az állt: „Szükségem van a gépre. Majd visszahozom. Ne haragudjék uram“. Szép vigasztalás. A fiatal ember most szivszorongva lesi, vajjon mikor kerül vissza a lakására a gép. Aligha hozza az magától vissza, ha csak a rendőség nem kényszeríti, ha rá akad.

— **(Álkuccsos iskolásgyerekek.)** A minap, a mint meg is irtuk, az ágostontéri iskolában az igazgató szobájában eddig még ismeretlen tettesek feltörték a fiókját s elvittek onnan vagy öt forint aprópénzt. Most pedig a belvárosi iskola igazgatói szobáját nyitották fel álkuccsal vásott tanonciskolás gyerekek. De ezeket rajta csípte a házmester s feljelentette őket a rendőrségnél. Mindenestre a legszigorubb rendszabályhoz kell

nyulni az ilyen pernahajderekkel szemben, a kik ilyen korán megtanulják már a bünt s megkivánják a másét!

— **(Holdfogyatkozás.)** Vasárnap, e hónap 27-én lesz az idej esztendő egyetlen holdfogyatkozása. Ez a holdfogyatkozás is azonban csak a csekélyebbrendűek közé tartozik; a hold elsötétülése csak részleges lesz. A holdfogyatkozás láthatóságának centruma a Philippini szigetekre esik, hol az elsötétülés éjjélkor következik be. A mi földrészünkön a holdfogyatkozás ideje az alkonyi órákra esik, mikor a nap leáldozik és mikor a keleti oldalon fölkel a hold.

— **(A sikkasztó főkönyvelő.)** Szegzárdra — mint említettük, — a napokban érkezett le a belügyminiszter leirata, melyben elrendelte, hogy biztosítást végrehajtást vezessenek *Módy László* főpénztárnok, *Surányi Viktor* számvevő és *Kovács Aladár*, volt gyámpénztári ellenőr, jelenleg allevéltárnok ingó és ingatlan vagyonára. Ugyancsak a miniszteri leirat elrendelte, hogy a fegyelmet megelőző vizsgálat folyamatba teendő még *Simontsits Elemér* főjegyző, *Vargha Lajos* árvaszéki h. elnök, *Török Béla* és *Tóth Ödön* tb. vármegyei ügyészek ellen, a kik szintén szerepeltek a pénztárvizsgálatok alkalmával.

— **(Régi szivarkák új köntösben.)** A hivatalos lap közli, hogy a belföldi különlegességi dohánygyártmányok árjegyzékébe felvett „La Fleur“, „La Favorite“, „Ghiubek“, „Prinzessas“ és „Ibis“, továbbá az általános forgalomban levő dohánygyártmányok árjegyzékébe felvett „Sultán“, „Hölgy“, „Heregovina“, „Stambul“, és „Memphis“ szivarkák ezentul vízjegynélküli papírral és géphüvelyekkel készítve új nyomással hozatnak forgalomba. Az utóbbi árjegyzékbe felvett „Jenidge“ és „Drama“ szivarkák nyomás nélkül, de szintén vízjegynélküli papírral készítve árusítatnak.

— **(Amikor a férj mulatni jár.)** Bzonyára jobb még, ha a férj megy mulatni, mintha az asszony menne. A férjnek többet szabad tenni, mint az asszonynak, azért férfi. Így vélekedett *Palkovics Tamás* szabólegény, a mikor tegnap este a kapukulcsot magához véve, kóborolt az utcakon, hogy majd csak találkozik valakivel, a ki egy kis itókára jön vele. Nagyon nagy kedve volt mulatni, pedig a kalendárium csütörtök estét mutatott, nem „blau-montagot“. De azért ő mulatni akart, mert tegnap — volt öt éve, hogy megházasodott. A feleségével nem akarta eltölteni ezt az estét, azt mindennap látja, hanem a barátjai körébe vágyódott. Talált is kettőt, a kikkel künn szigeti külvároson az egyik kocsmába betért. Két szál cigány is akadt, primás és egy kontrás. Ezeknek cincogása mellett mulattak. Már reggel felé járt, a mikor egyszerre egy dühöngő nő-személy rontott be a kocsmába ajtón. *Palkovics* fölkel, hogy a tisztas vendéget illendően fogadhassa. Hanem ugyancsak megjárta. Akkor pofont kapott, csak úgy cikázott minden *Palkovics* előtt és erre a nagy pofonra szeméi is kinyitak és *Uramfia*, kit látott, a feleségét. A mi aztán erre következett, az csunya dolog. Felesége nagy ügygyel bajjal haza vezette a férjét, a ki most otthon nyöszörögve nyomja az ágyat és hitestársa páratlan odaadással ápolja.

— **(Vörheny Szegzárdon.)** Már másfél hete, hogy Szegzárdon az ovodákat és népiskolákat a gyermekek között fellépett vörheny miatt be kellett hatóságilag zárni. Mint értesülünk, dacára az óvintézkedéseknek, a veszedelmes betegség még mindig uralkodik, a mennyiben mindennap újabb megbetegedéseket jelentenek be az orvosok. A szülőket a főszolgabíróság dobszó által is figyelmeztette, hogy kisgyermeküket a baj elkerülése végett otthon tartsák és különösen óvják őket a vörhenyben fekvő betegek látogatásától.

— **(Megtámadott mandátum.)** Az a hír terjedt el Tolnamegyében, hogy a néppártiak petícióval támadják meg Rátkay László pincehelyi függetlenségi és 48-as képviselő mandátumát. Ha valóban bizonyulna is az a hír, sikertelen lesz minden erőlködés; mert a népakarat tiszta megnyilvánulása adta Rátkaynak kezébe a mandátumot, aki ugy a kerületének, mint a parlamentnek is egyik legnépszerűbb tagja.

— **(Szökevény cigányok.)** Molodoványi István 31 éves, Kolompár Agnes 40 éves és Bogdán Lajos 19 éves igazolványnélküli kóbor cigányok, kik már 11 hónap óta voltak Szegzárdon fogva, mert illetőségüket nem lehetett kideríteni, most a városház börtönéből megszöktek. A börtönnek a kert felőli falát bontották ki és a nyíláson kimászva, elmenekültek.

— **(Rálőtt a bátyjára.)** Kicsibe mult, hogy testvérgyilkosság nem történt Szegzárdon. Ugyanis Farkas Ferenc és Farkas

József testvérek édes anyjuknál valami örökség miatt összeszólalkoztak, majd birokra keltek s e közben Farkas Ferenc revolvért rántott elő, hogy azzal bátyja életét kioltsa. Szerencsére a golyó a célba vett Farkas Józsefnek csak arcát és nyakát horzsolta. A gyilkos szándéku testvér önként jelentkezett a szegzárdi csendőrségnél.

— **(Az új bor.)** Az újbor mult vasárnap ugyancsak megkeverte Németh István szegzárdi fölmivesnek a fejét, a ki a bor hatása alatt megtámadta Stier Ferenc régi szegzárdi haragosát és késsel annyira összeszurkálta, hogy életben maradása kétséges.

— **(Meglöpött boltos.)** Mig Hofbauer Katalin szegzárdi kereskedő a boltban aludt, az alatt valaki 27 kor. és 80 fillér értékű szivarját és dohányját ellopta. A lopással alaposan gyanúsított Taksonyi János 21 éves szegzárdi legény tettét tagadja.

— **(Vaddisznó helyett meglőtt erdőőr.)** Szerencsétlenül járt Buda István, Drasche báró tolnai uradalmának erdőőre, a mint szolgálati utjából hazafelé tartott. So ponyai Ferenc kukoricacsész, a ki azon a helyen, a merre Buda kutyájával ment — lesben állt, — sötétben az emberi alakot nem ismerte fel, kutyáját pedig vaddisznónak tartotta — rálőtt és mindkét lábát megsebesítette. A szerencsétlen ember még haza tudott menni, a honnan másnap Szegzárdra a köz-kórházba szállították.

— **(Baleset.)** A napokban késő este hajtatott haza Marks Ferenc szegzárdi ven-

déglős a báttaszéki országuton s e közben egy vele szembe jövő kocsival összeütközött oly szerencsétlenül, hogy fia Marks Viktor a kocsiból kibukott és száját annyira felhasította, hogy kórházba kellett vinni.

— **(Villamvilágításhoz)** a legszebb függő csillárok, állólámpák teljesen felszerelve igen olcsó árért és igen nagy választékban; továbbá kiünő minőségű körte alaku izzólámpák drbja 60 fillérért Schönwald Imre villanyvilágítási osztályában. (Király-főutca, a hattyu épületben) kaphatók.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetel

1901. okt. 25. délután 2 órakor.

Barometer (redukált) = 767.7 mm. (stüledő.)

Hőmérsék = 11.0 °C.

> maximuma: 13.0 °C.

> minimuma: 8.8 °C. } tegnap.

Párányomás: 6.6 mm.

Relatív nedvesség: 68. %

Felhőzet: 10° Cum. Str. SE.

Szélirány s erő: S E. 4. —

Csapadék 24 órai: 2.2 mm. — ○

Harmap. = 1.9 °C.

Szeles, borult, rövid csap. hajlam.

Dr. Cser.

Idegenek Pécssett.

— Október 24-én. —

Arany-hajó-szálló. Bertalan Miklós és családja, m. kir. bányamérnök, Nagybánya. — Bayer Károly, főkertész, Lengyeltóti. — Csorba N. huszárkapitány, Keszthely.

gás, — a vihar elmúlt és az eget burokként fedő szürke fellegeket keresztül törték a nap sugarai.

Kinyitottam az ablakokat és gyönyörködtem a hirtelen változó természetben.

Ekkor jött épen arra előttem az öreg Bonke bácsi, a mi jó ismerősünk, a ki gyakran végzett házuknál különféle apró munkákat.

— Hova akarsz menni, Bonke bácsi? — kérdém.

— Megyek Heiberg mellett az árkot kitisztítani, — volt a válasz.

— Vigy magaddal!

— Jöhetsz, — szólt röviden az öreg.

Egy perc alatt künn voltam az utcán és őt követtem.

Az iskolai feladvány egy időre feledve volt.

Egymás mellett haladtunk Bonkevel. Amint kiértünk az utcákból, egyenesen neki vágtunk a réteknek, nem keresve a gyalogutakat, vagy a kényelmes átjáró hidakat. Ha árokhoz értünk, Bonke keresztül tette az ásóját és egy bot segítségével szépen átkeltünk rajta. Jó ideig haladtunk így, itt-ott keresztül ugrálva az apróbb patakokat, — egy szót sem szólva egymáshoz.

Végre is unalmasnak találtam ezt a csendességet és így szóltam a Bonkehez:

— Ki rendelt téged oda az árokhoz, Bonke bácsi?

— Tratt Mari, — felelte az öreg.

Kis idő múlva ismét ostromoltam.

— Miért mondjátok mindig az asszony nevét? —

Talán már nincs férje?

— Nincs biz anuak gyermekem.

Soha sem szerettem kötőféken lenni, s most is ahogy atyám eleresztett, jó előre futkostam a vetések melletti uton. A rét közepén átfutó ut mentén árok volt, melynek tulsó oldalán ócska régi hiányos kerítés húzódott. Kíváncsiságom gyötört, megnézni, hogy mi lehet a kerített teleken. Felmásztam tehát a kerítésre és betekinttem. Egy tűztengerhez hasonló virágos kert volt szemem előtt. Majdnem az összes virágágyak közepén vérvörös pipacsok viritottak.

— Nézd apa égő szerelem és mily sok! — szóltam atyámhoz amidőn odaért.

Atyám minden felelet nélkül leszedett a kerítésről és kézenfogva vezetett tovább az uton.

— Apa, nem itt lakik a Tratt Mari? kérdém kíváncsian.

Atyámnak nem tetszett a beszédem.

— Megtiltom, — szólt — hogy e nevet emlitsd. Péteri Mária annak a becsületes neve.

Az általam kiejtett szót: „Tratt“ a mi vidékünkön a nép használta arra, ha valakit bolondnak, hülyének, tökéletlennek neveztek, vagy kik időközönként, nagyon különös szokásu és viselkedésű emberek; nem tudnak tökéletesen gondolkodni és cselekedni.

A réti út melletti bekerített telepet, melynek közepén ódon kastély emelkedett ki a százados fák sűrűjéből, Péteri Mária birta. Csakhogy a környék lakói a birtokot „Heiberg“ néven ismerték. Heiberg lakónőjét miért nevezték „Trattnak“, nem tudtam magamnak tisztán megmagyarázni; nagyon különösnek és kissé félelmetesnek tetszett nekem e környék. Ugy képzeltem mintha a

Vadember-szálló. Vörös Nándor, plébános, Boda. — Nagy Károly, magánzó, Tanási. — Winter Adolf, mérnök, Bpest. — Bczsanzky Károly, ügyvéd-jelölt, Bpest.

Mátyás király-szálló. Witner Ede utazó, Károly-város. — Gróf Forgácsné Bécs.

Magyar király-szálló. özv. Ivánovics Károlyné, magánzó, Baja.

Művészet, irodalom.

○ **A Bolond.** Tegnap este negyedszer adták *Rákosi* és *Szabados* mesészerű operet-tjét igen szép közönség előtt. Előadásról elő-adásra nagyobb közönség nézi végig ezt a darabot, mit a színészeink nagy ambícióval játszanak meg. Tegnap is szép, igen szép össz-játékban láttuk, a melyben az egyes szereplők, mind a karok derekasan megállták helyüket. Persze magasan kiemelkedett a szereplők közül *Kapossy Józsa*, a ki, bár rosszul érezte magát, kitűnő animóval játszott. Hangja ép oly tisztán csergett, mint a többi előadás-son és a közönség minden énekszámát tapssal jutalmazta. Deli urfi szerepében *Mezey Andor* ismét pompásan megállta helyét. *Szilágyi* mint *Bimbó* és *Nádassy* mint sekrestyés szintén nagy sikert arattak. A többi szereplő is mind arra törekedett, hogy a Bolond még többször hozzon közönséget Thália templomába. (o. p.)

A PÉCSI NEMZETI SZINHÁZ JÖVŐ HETI MŰSORA.

Vasárnap, okt. 27-én: délután *Cornevillei harangok*; este *Bor*.

Hétfő, okt. 28-án: *Utolsó szerelem*.

Kedd, okt. 29-én: *Zsidónő*.

Szerda, okt. 30-án: *Bölcső*. Itt először.

Csütörtök, okt. 31-én: *Sasok*.

Péntek, nov. 1-én: délután *Molnár és gyermeke*; este *Napfogyatkozás*. Itt először.

Szombat, nov. 2-án: *Napfogyatkozás*.

Folyó szám 29. Idénybérlet 29 Páratlan bérlet

Nemzeti színház.

Ma, szombaton október 26-án:

Zsidónő.

Halevy operája.

Személyek:

Arnold, a helytartó unokája	Staud Margit
Izabella jegyese	M. Kapossi J.
Brogni de St. Mars	Mezey Andor
Eleázár, ékszerárus	Kozma Pista
Recha	Márkus A.
Theobald	Szilágyi A.

Holnap, vasárnap, október 27-én:

Délután 3 órakor fél helyárrakkal:

Cornevillei harangok.

Este fél 8 órakor rendes helyárrakkal:

A bor.

Gárdonyi Géza falusi története.

Törvénykezés.

§ **Dühöngő béreslegény.** Szép nyugodtan folyt a cséplés Zsidófa pusztán július hónapban, a rékül, hogy a legcsekélyebb incidens is zavarta volna a munkát. Az em-

litett hónap huszonkettedikén *Dani* András béreslegény odaállt a gépmester elé, hogy ő nagyon szomjas, adjon neki inni a kulacsából. A gépmester eleinte vonakodott, nem akarta oda adni a kulacsát, mert jóféle bor volt benne. De aztán mégis odanyutotta és a béreslegény, miután jót huzzott belőle, visszaadta a gazdának. Egy szép szavu köszönetet is mondott melléje. Egy jó fél óra mulva újból előállt és kérte a kulacsot, mert nagyon jól esett neki a tartalma. Hanem a gépészlegény kereken megtagadta. Dani András mint a vadállat rohant a legényre és a nála levő bottal erőset ütött a fejére, úgy, hogy a gépész-legény az erős csapásra összeesett. A dühöngő legény még tovább akarta ütlegelni a szegény gépészt, de a többi munkás közbelépett és Danit lefogta. E verekedéseért ma a törvényszék elé került, a hol részegséget hozott föl mentségül. Voltak is tanui rá, hogy a megelőző egész éjszaka mulatott a csárdában és reggel is erősen bepálinkázott. Ezen enyhítő körülményt tekintetbe véve, a legényt két havi börtönre és a gépészlegény gyógykezelési díjainak megfizetésére ítélte. Dani András felebbezett, az ügyész is a vádlott terhére.

§ **Kegyetlen férj.** Elég furcsa, nem mindennapi bűn elkövetése miatt került ma a törvényszék elé *Muth* János kövesdi lakos, a ki feleségével még múlt év végén összeveszett. aztán otthagya s egy falubeli rosszhirű személylyel állt össze. Ez év április 23-án *Muth* elment hitese felesége lakására s ott szidal-

különös elnevezés mögött valami titkos történet rejlenék, mely mint kísértet lappang a ház néma falai között s e kísértet a forró nyári napokon körül övedzi az „égő szellemet“, a lángpiros rikitó tömérdek pipacsokat.

Nemsokára ott voltunk a káptalani réteken. Pajkosan hemperegtem a buja illatu száraz fű között, kergettem a szálló lepkéket, futkostam a bujkáló pity-palaty után, majd egy-egy nyulat zavartam fel valamelyik bokorból. Atyám hívására azonban csakhamar vége szakadt a kellemes szórakozásnak.

Jó késő este lett mire haza értünk:

A forró nap után következő hűs nyári éj és a hosszú ut fáradalmi hamar elringattak. Alig feküdtem le máris mélyen aludtam.

Egyszerre azonban rémes álomból riadtam fel.

Kinéztem. Láttam a hold teli ábrázatát amint bevilágított kicsi szobámban. Valami különös erős fénynyel tűzött le egy nagy terjedelmű körvonal közepéről. Állomítás szemem nem bírta a fényt.

Az álom által összekuszált gondolatok rémes fantáziákkal vettek körül. Az égő test lassankint, úgy tűnt föl előttem, mintha a körvonalon megindulna és szédítő gyorsasággal foregna tovább tovább . . . Egyszerre aztán felrobbanna és mint tüztenger hullana le a Heiberg birtok irányában.

A rémes látománytól megijedve egy sikolylyal hirtelen kiu grottam az ágyból és az ablakhoz futottam. E pillanatban tűnt a rém s tisztán láttam előttem a távolban elnyuló **Mars** réteket, a melyek felett arasznyi magasságu fehér ködfátyol nyugodott a mélséges éji csendben.

Félelmetes álom onnét eredhetett, hogy pár órával azelőtt égő szerelemről, pipacsról ábrándoltam, valamint eszembe jutott az is, hogy pár nappal ezelőtt a felnőttek azt beszéltek, hogy épen azon a napon születtem nyolc évvel ezelőtt, midőn a szomszédos Hardevillei birtok elhamvadt. Ugy mesélték, hogy a felcsapó lángok tiz mérföldre láthatók voltak és a visszahulló szikrák, felrobbant meteor szilánkokhoz hasonlítottak.

Kihajoltam jobban az ablakon. Fialat éles szememmel, melyekből egy pillanat alatt kiment az álom, láttam Heiber tornyos tetőzetét amint kiemelkedik a ködös homályból.

Csodaszerű fantáziám és kíváncsiságom azonban nem hagyott teljesen nyugodtan.

Másnap, a mikor atyám hivatalos teendői után ment, szabad voltam. Anyám szegény már rég halott volt s így ketten éldegéltünk atyámmal; ő nevelt, ő vigyázott reám, a mikor ideje engedte; ő tanított, történeteket mondott el, a melyeket én szives figyelemmel hallgattam.

Miért nem mondta el *Tratt* Mari rejtélyes történetét is? — azon tündöttem kicsi szobánkban azon a délutánon, a mikor ő távol volt.

Iskolai feladványomat kellett volna megírnom, de félbenhagytam és hallgattam a künn dühöngő zivatar zúgását, a tenger mormolását, mely ugyan jó félórányi távolságra volt tőlünk, de azért a kemény vihar által felkorbácsolt hullámok torlódásából eredő zúgást messze, idáig el lehetett hallani. Egy óra mulva megszűnt a zu-

mazni kezdte, mire az asszony kiutasította a szobájából. Hanem a férj nem ment s még jobban pocskolta feleségét. Majd dulakodásra került a sor s a férj a már nyolc hónapja terhes állapotban levő asszonyt a mellénél megragadta és az ajtóféhoz vágta, a mi nek igen szomorú következménye lett, mert az asszony méhmagzatát negyednapra elvesztette. A még idétlen gyermek holtan jött a világra. E tettéért került ma *Muth* a pécsi kir. törvényszék elé, s súlyos testi sértés büntetésében mondták ki bűnösnek és egy évi börtönre ítélték. Az ügyész és a sértett az ítéletben megnyugodott, a vádlott azonban főlebbezett.

§ **Tolvaj suhanc.** *Joó* János kákicsi husz éves legény ez év június 16 án éjjel tizenegy óra tájban bemászott az ablakon át *Berta* János szobájába és ott a szekrényből kivette a gazda erszényét, a melyben hatvankét korona volt. Ugy jutott be a lakásba, hogy az ablak törött fiókján benyult és az ablak reteszét lehuzta, mire az ablakszárny kinyílott és ő bemászott a szobába. Itt előszedve kését lefeszítette a szekrény lakatját és a börtárcát kiemelte, a melyben a hatvankét koronányi összeg volt. A kést a szekrény mellett felejtette, a mi árulója lón. — A házban ismerték a kést, mert a gyerek ugyszólván naponként megfordult *Berta* János portáján. A csendőrség nyomban el is fogta és *Joó* beismerete, hogy ő lopta el az összeget. — Ma a törvényszék előtt tagadta, mintha ő hatolt volna be *Berta* lakásába és vitte volna el a kérdéses börtárcát az összeggel. Hanem volt oly kegyes és feltette, lehet, hogy ő volt, de nem tudja biztosan megmondani, mert azon éjjel sokat ivott és részeg volt. — Hanem hiába mentegőztözött, mert az ott felejtett kés oly bizonyíték, a mit nem tudott megcáfolni és a törvényszék éht havi börtönre ítélte. Az elítelt semmiségi panaszt jelentett be.

TÁVIRATOK.

— **A hercegprimás jubileuma.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Vasary* hercegprimás kinevezésének mai tizedik évfordulója alkalmából Keszthely városát, a primás szülővárosát fellobogózták, diszgyűlést tartottak, melyből a hercegprimást táviratban üdvözölték. Az összes templomokban hálaistentisztelet volt. A kormány valamennyi tagja melegen üdvözölte a hercegprimást.

— **Gyilkos járásbirósági irnok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Csongrádon *Pintér* Gábor ottani járásbirósági irnok, ma reggel szóváltásba elegyedett *Horváth* Illés fuvaros nejével. Eközben *Horváth* is odaérkezett s husánggal végigvágott *Pintér*en, mire ez zsebkést rántva, *Horváth* hasába döfte, ki szörnyet halt. A gyilkos önként jelentkezett.

— **Sikkasztó tisztviselő.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti rendőrség *Szmolka* Endre magánhivatalnokot kaució sikkasztásért letartóztatta.

— **A román trónörökös Buda- pesten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti táv-

irata.) A román trónörökös ma reggel családjával Budapestre érkezett.

— **Megtámadott mandátum.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Zircről táviratozzák, hogy a zirci szabadelvűpárti képviselő mandátumát úgy a kisebbségben maradt néppárt, mint a függetlenségi párt petícióval megtámadta.

— **Uj kuriai döntvény.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A m. kir. Kuria polgári osztályának mai teljes ülésében kimondták, hogy a sorrendi végzésben meghatározott kamat addig jár csak, míg a kiutaló végzés a letét hivatalhoz érkezik.

— **A képviselők Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselők majdnem teljes számban Budapesten vannak már. *Makkay* a székelly „paraszt“ képviselő az utcán nagy érdeklődést kelt, mindentelé éljenzik. A képviselőház holnapi ülésére az összes jegyek elkeltek, oly nagy az érdeklődés az első ülés iránt.

VASUTI MENETREND.

Érvényes május 1-étől.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:03	11:10
B.-Szt.-Lőrincz	8:48	12:13	3:36	11:44

(B.-Szt.-Lőrinczről indul

B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:50)

B.-Sellyére érk.	6:04	10:34	4:59	
Uj-Dombóvár érk.	9:57	1:34	5:01	1:34

(Kaposvár felé ind.

gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15, szv. 4:47

(Báttaszék felé sz. v. 3:19 tv. sz. sz. 2:30)

Uj-Dombóvárról ind. 10:04	2:32	5:21	2:56	
Budapestre k. p. u. é. 1:25	8:00	8:35	8:20	
	Sz. v.	V. v.	Sz. v.	

Bacs-N.-Kanizsa-Bécs felé 3:03 8:28 6:47

B.-Szt.-Lőrincz	3:36	9:06	7:26
Szigetvár	4:42	1:13	9:8:04

Kaposvárra indul V. v. 5:15 V. v. 11:10

érkezik > 8:21 > 2:49

Bacs	5:14	10:56	9:00
N.-Kanizsa	1:26	11:52	
Bécs	9:35	8:50	

Sz. v. Sz. v. Sz. v. Gy. v.

Eszék felé	5:42	12:30	4:23	8:35
Úszógh érk.	6:58	12:43	4:37	8:58
Villány	6:48	1:29	5:24	9:38

Mohács felé sz. v. 7:06 szv. 10:35 sz. v. 1:55 sz. v. 10:05

Mohács érk. 7:50 11:35 2:39 10:49

Villány ind.	6:53	1:34	5:29	9:43
Eszék	8:07	2:45	6:45	11:01

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán pénteken és vasárnap indul előtte való este 10 óra, fölfelé minden péntek, vasárnap és kedden 2:00

Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponként délben 12:00. Mohácsra érkezik este 9:55

Mohács-Budapesti vonal: naponként Mohácsról indul 11 órakor, Budapestre érkezik éjjel 1 ó. 20 éjjel.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
 TAIJS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Üzlet-átvétel.

Van szerencsém a n. é. közönségnek szives tudomására hozni, hogy

a régi Scholz-féle

sörházat

f. évi november 2-án átveszem.

Gondos és pontos kiszolgálás, kifogástalan ételek és italok nyújtása mellet minden törekvésem oda fog irányulni, hogy a n. é. közönségnek ezennel és tisztelettel kért pártfogását magam részére kiérdemljem és biztosítsam.

Ebéd és vacsora-bérleteket házon kívül is elvállalok.

Teljes tisztelettel

Szigethy Ede,

vendéglős.

!! Eppen most jelent meg !!

A Pécs szab. kir. város és határában levő épületek jegyzéke

(Háztulajdonosok névjegyzékével)

ára 2 korona.

Kapható lapunk kiadóhivatalában.

Grün Bernát

UTÓDA

férfiszabó

PÉCS, Zsiga gyógyszertár fölötti emelet.

Alapított 1865-ben.

A vidék egyik legnagyobb és legrégibb elsőrendű

szabó-üzlete

ajánlja dusan felszerelt raktárát a legkitünőbb minőségű szövetekben, melyekből mindennemű

férfi-ruhák

a cégtulajdonos személyes felügyelete mellett, a mai kor igényeinek megfelelőleg a legkiválóbb gondnal, olesó árban készíttetnek.

Finom utazóbundákban nagy választék.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve vagyok

kiváló tisztelettel

Grün Bernát utóda.

Kizárólagos

Posztógyári-raktár

Pécs, Apáca-u. 2. Takarékpénztári új palota.

35%-ot takaríthat meg minden férfi, ki ruhaszükségletét kizárólagos **Posztógyári raktárunkból** fedezi. Óriási választékot tartunk **honi, angol, gráci és brünni**

férfi ruha szövetekben

és **szabó kellékekben**, úgy szintén **tömösvölgyi és pinkafői lőtakarókban**, melyeket rendkívüli **olcsó** árakban árúsítjuk.

Tisztelettel

Leichner és Fleischer.

Teljesen **higany és ólommentes**
ártalmatlan készítmény

„Hajnal crème”

elismert **biztos hatású kéz és arc-szépítő szer** eltávolít minden bőrtiszta talanságot. Az arcbőrt bársonypuhává teszi és az arc szép, üde és ifjú szint nyer.

1 tégely „Hajnal-crème” 1 kor.

Kapható:

Krebsz Ödön

drogueria és illatszer üzletében
PÉCS, Irgalmas-utca 10. sz.

Sirkövek

igen diszes kivitelben
kaphatók

j u t á n y o s

árért.

Piacsek Károly

kőfaragó üzletében
Pécs, Kossuth Lajos-u. 1.

ÉRTESÍTÉS.

A n. é. közönség b. tudomására adjuk, hogy **Pécs, Irgalmasok-utca 14. sz. a.**

antiquár-, könyv- és papir-

kereskedést

nyitottunk.

Ajánljuk állandóan tartott dúsan felszerelt raktárunkat, úgy **a bel- mint a külföldi irodalom** legjobb termékeiből, melyek új és hibátlan állapotban **mélyen leszállított árakon** kaphatók.

Egyes könyvek, valamint egész könyvtárak legmagasabb áron vétetnek.

Szives pártfogást kér

Krausz és Társa

könyvkereskedés, antiquarium, papirkereskedés és colportage üzlete
Pécs, Irgalmasok-u. 14. szám.

Emeleti utcai lakás,

mely áll **2 szoba, alkov, konyha** és **mellék helyiségekből**, az

Árpád-utca 31. szám alatti házban
november 1-től kiadó.

Évi bér 280 korona.

Bővebbet ugyanott a házmesternél vagy lapunk kiadóhivatalában.

